

שייכים רק למתעסק במעות. ובאופן כזה, נוח הדבר לנותן ולמתעסק, כי שניהם נושאים באחריות ההפסד בשה, אם יאבד כל הסכום, או חלק ממנו.

אלא, שצריך הלווה לקבל חלק נוסף ברווחים יותר מהנותן עבור התעסקותו במעות הפקדון, כדי שלא יתעסק בחינם, כי אז ייחשב הדבר כריבית, שמתעסק בחינם עבור ההלוואה שנתן לו [את מחצית הסכום].

ועתה, כאשר מת מקבל העיסקה, תובע הנותן מן היתומים את כל הסכום, הן את מחצית הסכום שהיא מלווה ביד אביהם, והן את מחצית הסכום שהיא פקדון בידי אביהם.

ואילו היה אביהם היה לווה מחברו הלוואה רגילה בלי עיסקא, היה צריך המלווה להשבע שלא פרע לו אביהם את חובו, כדין כל מי שבא להפרע מהיתומים את חוב אביהם.

ומה שצריך המלווה להשבע, הוא משום שיכול היה אביהם של היתומים להשביעו שלא פרע לו את החוב, וכל מה שיכול אביהם לטעון, אנו טוענים ליתומים.

אך כיון שלקח אביהם את המעות בתורת עיסקא, נחלקו אמוראים בדבר:

"נאנסו" יש להאמין לנפקד גם נגד השטר שבידי המפקיד.⁽³⁾

אמר ליה רב עמרם לרב חסדא, סוף סוף, כי אמר ליה הנפקד "נאנסו", לאו שבועה של שומרים בעיני? וכיון שבטענת נאנסו הוא חייב שבועה, כיצד ניתן לפוטרו בטענת החזרתים בלי להשבע שבועה, במיגו של טענת נאנסו, המחייבת שבועה?!

אמר ליה רב חסדא: **הכא נמי**, בטוען החזרתים, **מאי "נאמן" שאמרתי? — נאמן בשבועה.**

ודנה הגמרא: **לימא**, האם יש לנו לומר שהשאלה אם נאמן הנפקד לטעון החזרתים נגד השטר של המפקיד, שדנו בה רב חסדא ורב עמרם, תלויה היא **בפלוגתא דהני תנאי:**

דתנאי: שטר כים היוצא על היתומים —

דהיינו, "שטר עיסקא", לפי שלקח אביהם של היתומים מעות מאדם אחר על מנת להתעסק בהם בעסק, וברווחים מהעסק יתחלקו ביניהם, הוא ונותן המעות. וכדי שלא יהיה איסור ריבית בדבר, תיקנו חכמים שמחצית מהסכום תינתן למתעסק כפקדון, ומחצית כהלוואה, כך שהרווחים הבאים ממעות הפקדון שייכים רק לנותן המעות, ואילו הרווחים הבאים ממעות המלווה

נגד טענת המיגו של הנפקד. אלא כל תוקפם של העדים הוא רק נגד טענת "לא היו דברים מעולם". ואין זה דומה למלווה ולוה, ששם נאמן המלווה בטענת "שטרך בידי מאי בעי" כנגד טענת "פרעתי" של הלווה, כיון שללווה אין טענת מיגו של נאנסו. רשב"ם

3. ואין זה "מיגו במקום עדים", כי הנפקד אינו חושש להשאיר את השטר בידי המפקיד בשעה שמחזיר את הפקדון, כיון שיש באפשרותו לטעון "נאנסו" ולהפטר [שהרי כנגד טענת נאנסו לא מועיל השטר שבידי המפקיד], ולכן גם כשטוען החזרתים, ויש לו מיגו של נאנסו, אין לשטר ההפקדה שבידי המפקיד תוקף של עדים